

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNAK KOPŠ

1950. GADA 29. MARTA

Nr. 29 (5723)

10.

MARTS

CETURTDIENA,

1988. GADS

Maksā 3 kap.

Sacensībai — dziļumu un lietišķumu

NO RAJONA PARTIJAS UN SAIMNIECISKĀ AKTĪVA SANĀKSMES

Referātā, kuru nolasiņa Latvijas KP Preiļu rajona komitejas otrais sekretārs P. Romanovs, tika novērtēts pagājušajā gadā izdarītais, kā arī atzīmēts, ka rajona darbaļaudis izpildījis galvenos uzdevumus, kas bija izvirzīti tautsaimniecības attīstīšanai divpadsmitās piecgades otrajā gadā. Panākumi iedvesmo, vairo spēkus, lai īstenotu tos uzdevumus, kurus izvirza pārkārtošanās process, kurš neapšaubāmi palielinājis padomju cilvēku darba un politisko aktivitāti. Sagaidot Lielā Oktobra 70. gadadienu, plaši izvērsās sociālistiskā sacensība. Tās gaitā vairāk nekā 400 strādnieki un kolhozieki, 26 darba kolektīvi (rūpniecības uzņēmumu cehos un iecirkņos, agrorūpnieciskā kompleksa brigādēs un fermās) sekmīgi īstenoja sociālistiskās saistības un pirms termiņa izpildīja šīs piecgades pirmo divu gadu plānu. Viņu vidū ir Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas, agrofirma «Krasnij Oktjabrj», Aglonas padomju saimniecības piļu fermas, rajona sadzīves pakalpojumu kombināta kolektīvi.

● KAM PIEVĒRST IPASU UZMANĪBU?

Aizvadītais gads lauksaimniekiem nebija labvēlīgs, taču dabas untumiem cilvēki prestatīja savu gribu, enerģiju, darba disciplīnu, galu galā sasniedzot ne sliktus rezultātus. Izaudzējām un novācām labu ražu. Krietni palīdzēja šefi. Un, lūk, 1987. gadā mūsu rajons pārdeva valstij vairāk nekā 14 000 tonnu graudu (plāns izpildīts par 112 procentiem). Piena pārdošanas valstij pamata plāns izpildīts par 107 procentiem, kopīgais plāns (tajā iekļauts papildus uzdevums) — par 102 procentiem.

Taču vienlaikus nedrīkstam noklusēt pieļautās nepilnības. Piena pārdošanas valstij uzdevumus neīstenoja kolhoza «Vārkava», Oškālna un M. Gorkija kolhozu kolektīvi. Salīdzinot ar 1986. gadu, 1987. gadā piena pārdošana valstij samazinājusies sešās saimniecībās (M. Gorkija un Oškālna kolhozos, kolhozos «Dubna», «Sarkanā ausma», «Vārkava» un Rušonas padomju saimniecībā). Salīdzinot ar 1986. gadu, piena pārdošana valstij samazinājusies Jersikas un Rožupes ciemos. Taču, neskatoties uz pieminētajiem minūsiem, rajonā kopumā valstij pārdots 106 tonnas piena vairāk nekā iepriekšējā gadā. Tas nozīmē, ka mums vēl ir rezerves.

Mājlopu un putnu valsts iepirkuma plāns tika izpildīts par 103 procentiem (realizēts 279 tonnas gaļas vairāk nekā 1986. gadā). Sacītais arī bija tas pamats, kas ļāva rajona iedzīvotājus apgādāt ar gaļas produktiem. Savus uzdevumus neizpildīja tikai kolhoza «Dzintars» un Oškālna kolhoza kolektīvi.

Netika izpildīti kartupeļu un linšķiedras valsts iepirkuma plāni. Iemesli? Līnu novākšanas un realizācijas darbos virknē saimniecību pieļautas nepilnības darba organizācijā, arī šo kultūru audzēšanā reizumis pieļauti agrotehnisko normu pārkāpumi. Sacītais radīja šādu situāciju: kartupeļu valsts iepirkuma plānu pagājušajā gadā izpildīja tikai agrofirma «Krasnij Oktjabrj» kolhozs un M. Gorkija kolhozs, linšķiedras sagādes plānu — deviņi kolhozi (no 14 saimniecībām, kurās audzē līnus). Arī līnu fabrikā nedarīja visu iespējamo, lai līnu salmiņus, kurus piegādā no saimniecībām, izžvēvētu. Proti, te izpaudās šaurs lokālisms.

Graudu ražošanas uzdevumu rajons izpildīja par 97 procentiem, taču, salīdzinot ar 1986. gadu, iekūlums bija par 12 000 tonnām lielāks. Minētajā sfērā savas ieceres īstenoja divpadsmit saimniecības.

1987. gadā siena ievākšanas plāns tika izpildīts par 94 procentiem, skābsiena — par 119 procentiem, skābbarības — par 106 procentiem, lopbarības biešu — par 83 procentiem. Paši izaudzējām 32 000 tonnas graudu lopbarībai, kas ir par 646 tonnām mazāk nekā bija plānots. Katram nosacītajam liellopam sagādāts vidēji 18,2 centneri barības vienību. Tūlīt gan jānorāda, ka vairākās saimniecībās sagatavotā lopbarība ir zemas kvalitātes. Pārbaudot rajonā esošos siena krājumus, secinājām, ka 69 procenti pārbaudītā siena ir I klases, 18 procenti atbilst II klases prasībām, bet 6 procenti siena ir sliktas kvalitātes.

I un II klasei atbilst 97 procenti skābsiena un 98 procenti skābbarības. Kā saprotams, lopkopjiem būs jāatrisina ne viena vien problēma.

● IESKATS MŪSU IESPEJĀS

Rajona saimniecībās piena ražošanai izveidotas 86 brigādes un posmi, 52 no tiem strādā pēc kolektīva darba līguma principa. Kolektīvi, kuros ieviests darbuzņēmuma līgums, aprūpē 56 procentus mājdzīvnieku un saražo 61 procentu lopkopības produkcijas. Rajonā no govju iegūts vidēji 3 713 kilogramu piena, bet tajos kolektīvos, kuri strādā pēc kolektīvā darba līguma, šis rādītājs ir 4 042 kilogrami.

Mūsu rajonā darbuzņēmuma līgums aptver tikai 57 procentus lopkopībā strādājošo un tikai 45 procentus augkopībā nodarbināto. Tikai 48 ģimenes ir noslēgušas tā saukto ģimenes darbuzņēmuma līgumu.

Nedrīkst neievērot faktu, ka pagājušajā gadā lopkopības produkcijas ražošanas intensitāte samazinājusies. Salīdzinot ar 1986. gadu, izslaukums no govju krities vidēji par 73 kilogramiem, par 35 gramiem samazinājusies diennakts piesvari nobarojamajiem liellopiem, par 28 gramiem — nobarojamajām cūkām. Tas viss, protams, ietekmē saimniecību finansiālo darbību. Piemēram, Rušonas padomju saimniecībā pagājušajā gadā rentabilitāte bija tikai 6,3 procenti, kolhozā «Dubna» — nedaudz vairāk par 14 procentiem.

● RŪPnieciskā RAZOSANA UN PARKARTOSANĀS

Rūpniecības uzņēmumu kolektīvi produkcijas ražošanas 1987. gada plānu izpildījuši par 102,9 procentiem. (Salīdzinot ar 1986. gadu, ir 3,8 procentus liels ražošanas kāpinājums.) Uzdevumus izpildīja visi rajona rūpniecības uzņēmumi (izņemot Līvānu kūdras fabriku). Produkcijas realizācijas gada plāns izpildīts par 103,7 procentiem, bet IV ceturkšņa plāns bija īstenots par 99 procentiem — savus uzdevumus neizpildīja kūdras fabrika un tagadējā koksnēs konstrukciju rūpnīca. Plāns darba ražīguma kāpināšanā izpildīts par 104,2 procentiem. Virsplāna palielinājums gūts, izmantojot jaunākos zinātnes un tehnikas sasniegumus.

Rūpniecības uzņēmumi 1987. gadā aktīvi gatavojās pārejai strādāt saimnieciskā aprēķina un pašfinansēšanas apstākļos: notika strādājošo atestācijas, atestēja arī darba vietas, ieviesa jaunas darba apmaksas formas. Līvānu pārvietojamā mehānizētā kolonna spēja nodot ekspluatācijā otru krāsni keramzīta apdedzināšanai (Nīcgālē), Līvānu stikla fabrikā sāka gaismas vadu ražošanas ceha celtniecība, tiek pabeigta maizes kombināta rekonstrukcija, turpinās rekonstrukcijas darbi vairākos citos objektos.

Lai ražošanas intensifikācija noritētu sekmīgi, ir izstrādātas un tiek īstenotas kompleksās programmas «Kvalitāte-90» un «Rekonstrukcija-90». Atzinību pelnījis darbs, ko šajā jomā veic partijas pirmorganizācijas Līvānu eksperimentālajā biokīmiskajā rūpnīcā, būvmateriālu un kons-

trukciju kombinātā, republikāniskajā projektēšanas un māju būvniecības trestā, Līvānu stikla fabrikā. Te pastāvīgi tiek gādāts par zinātniski tehniskā progresa sasniegumu ieviešanu, te aktīvi sekmē racionalizatoru un izgudrotāju darbības izvēšanu.

Zinātnes un tehnikas attīstības pasākumu plānu rūpniecības uzņēmumi izpildījuši par 100 procentiem. Realizēti 16 uzdevumi progresīvās tehnoloģijas un tehnisku procesu ieviešanai, apgūta 68 veidu rūpnieciskās produkcijas ražošana. Šis darbs vislabāk organizēts Līvānu stikla fabrikā un republikāniskajā projektēšanas un māju būvniecības trestā. Sajos uzņēmumos ievērojami palielinājusies ekonomija, ko dod produkcijas pašizmaksas pazemināšana — paaugstinot ražošanas tehnisko līmeni, ieviešot jaunus tehnoloģiskos procesus.

Rajonā organizēts plānveidīgs darbs, lai taupītu kurināmā un enerģijas resursus. Sajā jomā labas sekmes gūtas Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombinātā, republikāniskajā projektēšanas un māju būvniecības trestā, eksperimentālajā biokīmiskajā rūpnīcā.

Taču ne visos uzņēmumos un organizācijās resursu ekonomija atbilst šodienas prasībām. Atgādināsim uzdevumu, kas jāizpilda divpadsmitajā piecgadē: 75 līdz 80 procentu ražošanas pieauguma ir jānodrošina, iekonomējot svarīgākos materiālo resursus.

Partijas rajona komitejas un rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas uzmanības centrā pastāvīgi ir jautājumi par to, kā rūpniecībā strādājošos izbrīvēt no smaga roku darba, kā labāk noorganizēt darbu divās maiņās, kas veicama, lai paaugstinātos ražotās produkcijas kvalitāte, lai būtu nodrošināta izejvielu regulāra piegāde.

Pastāvīgi tiek kontrolēts, kā norit tautas materiāla preču ražošana. Šo preču izlaides 1987. gada plāns izpildīts par 100,6 procentiem (saražotas tautas materiāla preces par 12 miljoniem 810 tūkstošiem rubļu).

● CELTniecība, SAKARI, SADzīves PAKALPOJUMI, SOCIĀLĀ ATTĪSTĪBA

Lielākās mūsu rajona celtniecības organizācijas — Preiļu starpsaimniecību celtniecības organizācija un Līvānu pārvietojamā mehānizētā kolonna — pagājušajā gadā neizdarīja visu, ko tās spēja, savus uzdevumus izpildīja attiecīgi par 95 un 94,6 procentiem. Rezultātā netika izpildīti darbi par 400 000 rubļu. Šis fakts liecina, ka abu kolektīvu vadība jaunajos apstākļos strādājusi nepietiekami. Dzīvokļu un citu objektu remontu plānu neizpildīja bijušās dzīvokļu saimniecības nodalījuma kolektīvi. Republikāniskā projektēšanas un māju būvniecības tresta specializētās pārvietojamās mehānizētās kolonnas un Preiļu 21. pārvietojamās mehānizētās kolonnas kolektīvi strādāja centīgi, īstenoja visas ieceres. 1987. gadā celtnieki nodeva ekspluatācijā 29 000 kvadrātmetru dzīvojamās platības, rajona darbaļaudis saņēma 509 dzīvokļus (to skaitā ir 40 individuā-

lās dzīvojamās mājas). Par 105 procentiem izpildīts plāns pamatfondu apgūvē, par 4 procentiem palielinājusies celtnieku izstrāde (rēķinot vidēji uz vienu strādājošo).

Neveiksmīgi strādājuši tirdzniecības uzņēmumi — mazumtirdzniecības preču realizācijas plāns netika izpildīts (nav iekasēts vairāk nekā pusotra miliona rubļu), lemesli te vairāki. Tos izanalizēja partijas rajona komiteja un rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja. Rajona patērētāju biedrību savienībai doti konkrēti uzdevumi tirdzniecības pakalpojumu uzlabošanai rajona pilsētās un laukos.

Preiļu rajona sadzīves pakalpojumu kombināta kolektīvs 1987. gadā guva zināmus panākumus: sadzīves pakalpojumu iedzīvotājiem realizācijas plāns kopumā tika izpildīts par 105 procentiem, virsplānā sniegti sadzīves pakalpojumi par 41,7 tūkstošiem rubļu.

Preiļu sakaru mezgla kolektīvs vairākkārt uzvarējis savas nozares sociālistiskajā sacensībā, ir rajona sociālistiskās sacensības līderis. 1987. gadā rajona sakaru darbinieki guvuši ievērojamus panākumus. Līvānu telefonu stacijā uzstādītas papildus iekārtas, kas ļauj telefona abonentu tīklu paplašināt par 1000 numuriem. 1988. gadā sakarnieki apņēmušies uzstādīt vēl 800 telefonus Preiļu un Līvānu pilsētās, kā arī sešas lauku telefona stacijas pieslēgtas automātiskajiem zonālajiem sakariem — iedzīvotājiem iespējams ātri un ērti sazināties ar abonentus daudzās mūsu zemes pilsētās. Sakarnieku kolektīva liels sasniegums ir arī fakts, ka 1987. gadā nav saņemta neviena rakstveida sūdzība par sakarnieku darba kvalitāti. Par teicamu darbu 1987. gadā Preiļu sakaru mezgla kolektīvs apbalvots ar Latvijas PSR Ministru Padomes un Latvijas Republikāniskās ardbiedrību padomes ceļojošo Sarkanā karogu.

1988. gadā sakarnieki iedlānojuši veikt šādus darbus: par 600 numuriem palielināt Preiļu telefona stacijas jaudu, paplašināt telefona stacijas Oškālna kolhozā un kolhozā «Nākotne» pieslēgt zonālajiem sakariem Aglonas un Rožupes telefona stacijas.

Darbaļaudu sacensībā par 1988. gada sociālistisko saistību sekmīgu izpildīšanu ļoti atbildīgs ir etaps, kad gatavojamies PSKP XIX Vissavienības konferencei, kura būs ievērojams politisks notikums partijai un visas padomju tautas dzīvē. Partijas un komjaunatnes organizācijām, saimnieciskajiem vadītājiem un sociālistiem ir jāveic spraigs organizatoriskais un audzināšanas darbs, lai nodrošinātu visu plānoto uzdevumu izpildi.

Z. BURIJS

ATTEĻĀ: par uzvaru ciemu padomju sociālistiskajā sacensībā partijas rajona komitejas un rajona izpildkomitejas ceļojošo Sarkanā karogu pasniedz Upenieku ciema Tautas deputātu padomei. Apbalvojumu saņem ciema izpildkomitejas priekšsēdētājs Juris Leicis.

J. SILICKA foto

● Sociāla problēma: pakalpojumi iedzīvotājiem

● Mūsu novadnieki

Meklējam pirmrindas pieredzi,

iniciatīvas un uzņēmības piemērus

Vai ir vērts kooperācijai veidot kooperatīvu?

— Es nezinu, kā rajona patērētāju biedrību savienība 1988. gadā izpildīs valsts pasūtījumu par pakalpojumu sniegšanu iedzīvotājiem, — atklāti sacīja Preiļu rajona patērētāju biedrību savienības valdes priekšsēdētājs L. Sustovs. — Pagājušajā gadā šādi pakalpojumi tika sniegti par 16,9 tūkstošiem rubļu, bet šogad valsts pasūtījums paredz īstenot ļoti iespaidīgu summu — 74 tūkstošus rubļu. Tam klāt jāskaita arī trīs tūkstoši rubļu, kurus vajag realizēt Līvānu un Preiļu tirgiem. Tirgus tagad ir mūsu pārziņā, un par valsts pasūtījuma izpildi tāpat atbildam mēs.

Valsts pasūtījuma par pakalpojumu sniegšanu iedzīvotājiem izpilde rajona patērētāju biedrību savienībai rada pamatotas bažas. Informēsim, ka šī pasūtījuma apjomu noteica rajona izpildkomiteja. Taču pat nespeciālistam ekonomikā ir skaidrs, ka plānošana veikta nepārdomāti: par pamatu aprēķiniem ir ņemts kritērijs, ka šādiem pakalpojumiem jābūt 63 rubļi, rēķinot uz vienu strādājošo. Tā tika rēķināts veicama vairumam rajona organizāciju. Šī aritmētiskā darbība radīja skaitļus, par kuriem pat pieredzējuši kolektīvu vadītāji brīnās. Skaitļiem taču nav, kā saka, seguma, nav reālu iespēju šos uzdevumus īstenot. Bet valsts pasūtījums jāizpilda obligāti... Ko iesākt? Jāmeklē iespējas. Jābūt enerģiskiem.

Rajona patērētāju biedrību savienībā darbu sāka vienkārši un konkrēti: sapulcināja visus struktūrvienību vadītājus un paziņoja, par kādu summu katram kolektīvam minētie pakalpojumi jāsniedz. Protams, arī šie skaitļi tika iegūti vienkāršās aritmētikas darbības rezultātā: cik katrs kolektīvs paveic mazumtirdzniecības preču apgrozījumu. Protams, tika izskaidrota izveidojusies situācija, tika sacīti veiksmes novēlējumi. Bet — kā tad notiek dzīvē?..

Fakti ir pletīgi. Pagājušajā gadā rajona patērētāju biedrību savienība rajona iedzīvotājiem sniedza šādus pakalpojumus: piegrieza audumu, nodrošināja ar transportu, lai lielāku mantu vai arī celtniecības materiālus aizgādātu mājās; remontēja dzīvokļus. Bija arī mēģinājumi palīdzēt svinību galdū klāšanā. Noslēdzot, ka dažus pakalpojumus var sniegt desu ceļš. Tas arī viss, par ko šodien varam reāli runāt un solīt.

Un tagad — īsumā par perspektīvām, kuras rajona patērētāju biedrību savienība tomēr vajag saskaņot. Ir skaidrs, ka desu ceļš iedzīvotājiem var ražot produkciju pēc speciāliem pasūtījumiem un no pasūtītāja produktiem. Piemēram, var gatavot desas, kūpināt gaļu utt. Taču šos pakalpojumus nav iespējams izvērst. Tam ir vairāki iemesli. Galvenais — 1988. gadā ceļam dots saspringts ražošanas plāns, proti, jāražo 200 tonnu desu. Iedzīvotāju speciālie pasūtījumi šajā plānā neiekļaujas. Un tomēr izēla ir: darbam desu ceļā jāorģanizē strādājošo papildus brigāde jeb maiņa. Diemžēl par šo iespēju kooperatori līdz šim nav padomājuši.

Dzīvokļu remonts — vajadzīgs un gaidīts pakalpojums. Bet — šo darbu paplašināt nav iespēju, jo kooperatoru celtnieku brigāde nepēj izpildīt visus plānotos remontus daudzajos tirdzniecības punktos. Varētu, protams, pamēģināt nodarboties ar dēļu zāgē-

šanu vai arī ražot galdniecības produkciju. Bet, ja ņemam vērā, ka uz vienas otras iekārtas vai mašīnas, kas ir kooperatoru rīcībā, lasāms, ka tehnika ražota, piemēram, 1887. gadā, tad runa var būt par muzeja vērtībām, nevis par ražošanas jaudām.

Cerīgāka ir ideja izveidot tirdzniecības pakalpojumu dienestu, kurā darbotos triju četru cilvēku grupas. Šī dienesta ļaužu pienākums būtu izpildīt iedzīvotāju pasūtījumus — informēt par gaidāmajām precēm, nopirkt un piegādāt mājās vajadzīgo mantu. Šis pakalpojums īpaši noderīgs, ja pērk kādu lielgabariņu mantu vai arī materiālus celtniecības darbiem. Taču līdz šim pieminētā dienesta izveidošana nav pavirzījusies uz priekšu pat ne soli.

Nav iespēju jūtami palielināt autotransporta pakalpojumus. Kāpēc? Vienīgais automobīlis, kuru šim nolūkam izmanto, ir jau krietni «gados», tāpēc nav cerību, ka tas spētu jonot vēl ātrāk un vest arvien lielākus krājumus. Ir vajadzīgas papildus transporta vienības, taču pagaidām tādas sagādāt nevar. Un vēl — šāda transporta aprūpētājam ir jābūt pārliecinātam, ka viņš kaut cik normāli nopelnīs, taču šādu garantiju pagaidām neviens nedod. Jo — kā gan var uzminēt, cik pasūtījumu būs. Vai tie vispār kādam būs nepieciešami?

Kā redzam, pakalpojumu dažādu veidu analīze neko jaunu neatklāj — situācija ir visiem zināma. Izeja? Jārod būtiski jauna rīcības programma. Pašos pamatos jāizmēģina attieksmiel pret pakalpojumu organizēšanas sistēmu, un tikai tad būs reāli veidot bāzi, lai izpildītu valsts pasūtījumu.

Reida brigāde ieteica pastudēt to pieredzi, kuru uzkrājuši citi republikas kooperatori, organizējot pie sevi kooperatīvus. Taču Preiļu rajona patērētāju biedrību savienības partijas pirmorganizācijas sekretārs R. Vaivodis kategoriski iebilda: patērētāju kooperācijas apstākļos nav vēlams organizēt kooperatīvu. Kurš gan atbildēs par produktu kvalitāti, par sanitārijas normu ieviešanu šajā kooperatīvā, par citiem jautājumiem? Patērētāju biedrību savienība taču būtībā ir kooperatīva organizācija. Vajadzīga tikai zināma rīcības brīvība, nosakot cenas...

Nobeigumā varam tikai secināt, ka jau divus mēnešus zināms valsts pasūtījums par pakalpojumu sniegšanu iedzīvotājiem, taču šajā laikā rajona patērētāju biedrību savienība tā arī nav atraduši metodes, ar kurām varētu sekmēt uzdevuma realizēšanu. Jā, šajā kolektīvā nav redzamas jaunajos saimniecības apstākļos tik nepieciešamās īpašības — uzņēmīgums un iniciatīva.

A. ALEKSEJEVS

● Rit, 11. martā, kalendārs vēstis: aprīt 60 gadi, kopš dzimis Romualds Kavinskis, Latvijas PSR Nopelniem bagātais lauksaimniecības darbinieks, Sociālistiskā Darba Varonis. Jā, ar Darba Sarkanā Karoga ordeni apbalvotā kolhoza «Krasnij Oktjabrj» priekšsēdētājs, agrofīrmas «Krasnij Oktjabrj» ģenerāldirektors Romualds Kavinskis atzīmē savu kārtējo apaļo jubileju.

Laiks rit ātri, un, šķiet, vēl nesenā pagātnē 1955. gads, kad jaunais komunistu, bioloģijas skolotājs Romualds Kavinskis, atsaucoties uz partijas aicinājumu, kā trīsdesmittūkstošnieks stājās atpakaļ kolhoza «Krasnij Oktjabrj» vadības priekšgalā. Tagad priekšsēdētāja amatā aizvadīti jau 33 gadi. Kādreizējais nīkulojošais kolhozs «Krasnij Oktjabrj» jau sen iekļuvis pirmrindniekos, ir slavens visā republikā. Bet kādu darbu, pašizliedzību, nervu piepūli tas prasījis no Romualda Kavinskā? Ar ko sāka jaunais priekšsēdētājs? Ar ticību sev pašam un kolhozniekiem. Viņš — skolotājs. Bet audzināt pūsmūžu vīrus un sievas kolhozā, iedvest viņos ticību kolektīvajai saimniecībai bija daudz grūtāk nekā strādājot ar pusaudžiem skolā. Noderēja pedagoga zināšanas, takts, diplomātija, prasmiģi savienot ar vadītāja dotībām. Jēdzieni vadītājs un audzinātājs kolhoza priekšsēdētāja darbā nav šķirami. Romualds Kavinskis visu mūžu ir skolotājs.

1955. gadā kolhoza «Krasnij Oktjabrj» biedri negribēja balsot par tādu gada pārskatu, kurš liecināja, ka viņi palikuši parādā saimniecībai. Bet jau pēc pāris gadiem tika sasniegti pozitīvi darba rezultāti. Dažs varbūt baidīs: pateicoties linkopībai. Jā, bet vajadzēja prast izaudzēt augstas ražas, linkopību padarīt par īenesīgu nozari. Atklāti runājot, linu audzēšana kolhozom «Krasnij Oktjabrj» bija tikai tāds atspēriens sākumam. Galvenā nozare te bija un tagad ir lopkopība. Lopbarības bāzes nostiprināšanai lielās platībās sāka sēt āboliņus, būvēt fermas. Vidzemē nopirka Latvijas brūnās šķirnes teles, izveidoja labu ganāmpulku. Un ar to viss sākās.

Romualds Kavinskis jau no pirmajām darba dienām priekšsēdētāja amatā ar savu rīcību apliecināja ticību cilvēkiem un pretī saņēma viņu uzticību. Ar pašdisciplīnu un augstu prasīgumu pret sevi panāca speciālistu un ikviena darba darītāja disciplinētību un atbildību par uzticētajiem pienākumiem.

Rezultāti ir redzami katram. Pedējos gados kolhozā «Krasnij Oktjabrj» no hektāra iegūst pāri par 40 centneriem graudu, ap 300 centneru kartupeļu, 50 — 60 centneru siena. Iekopta zeme. Piecdesmitajos gados tās dabiskā auglība tikko pārsniedza 20 balles, bet tagad tā tuvojas 40 ballēm.

Agrofīrmas ģenerāldirektors

Atzīmējot Romualda

Kavinska dzīves

jubileju

rindnieki saņēmuši augstus Dzimtenes apbalvojumus. Kolhozs «Krasnij Oktjabrj» ir pirmrindas skola Latgales zonas saimniecībām.

Kādēļ par visu to stāstu? Tādēļ, ka šo panākumu nebūtu be Romualda Kavinska. Viņš nemi tīgā kolhoza augšupejā ieguldījis neizmērojamu, gigantisku darbu. Romualda Kavinska veikums lauksaimniecības attīstībā novērtēts pēc nopelniem: 1971. gadā viņam piešķīra Sociālistiskā Darba Varona nosaukumu. R. Kavinskis ir apbalvots ar Oktobra Revolūcijas ordeni, diviem Darba Sarkanā Karoga ordeņiem, kā arī saņēmis citus augstus apbalvojumus.

Tagad Romualda Kavinska rūpju loks kļuvis daudz plašāks: jau otro gadu viņš ir agrofīrmas «Krasnij Oktjabrj» ģenerāldirektors, viņa pārziņā arī Preiļu siera rūpnīca, cietes rūpnīca un linu fabrika.

Romualds Kavinskis — ciēnīts un atzīts cilvēks. Viņam ir liela sabiedriskā darba slodze: PSRS Augstākās Padomes deputāts, partijas rajona komiteja biroja loceklis. Viņš bija republikas Kolhozu padomes priekšsēdētājs, veic daudzus citus pienākumus.

Vai nav par daudz šo sabiedrisko pienākumu? Galvenais taču — tiešais darbs. Jā, bet Romualds Kavinskis paspēj visu. Spēj saskaņot savu rīcību laikā un telpā. Padotajos ieaudzināta atbildība, uz viņiem var palauties. Tādēļ var atrauties no saviem tiešajiem pienākumiem sabiedrības labā.

Romualdu Kavinski esmu vērojis dažāda ranga sanāksmēs, saietos, sarunās ar augstiem priekšniekiem un vienkāršiem cilvēkiem. Viņš vienmēr ir korekts, delikāts, saprotošs, nekād neuzbāziesies ar savu gribu, nepacels balsi, uzklaušis pārējos, dalīsies savā bagātajā dzīves un darba pieredzē, palīdzēs. Varbūt Romualds Kavinskis simtprocentīgi nav mūsdienu vadītāja etalons (ideāli dzīvē ir retums, katram sava vājība, trūkums), bet pozitīvais viņa raksturs un rīcībā neapšaubāmi ir galvenais. Viņš ir vadītājs — saimnieks, vadītājs — stratēģis.

Kolhoza «Krasnij Oktjabrj» tūrumi te ir smilšaini, te akmeņaini, te mālaini. Vārdu sakot, mazauglīgi. Bet ar to kopēju neatlaidīgo darbu dod labus augļus. Cilvēkam kā kokam jāprot ieaugt šajā zemē. Vajadzīgs liels ieaugšanas spēks. Romualdam Kavinskim tāds ir. Riebiņu zemē viņš ieaudzis ar dziļām saknēm.

J. GURGONS

J. SILICKA foto

● Mūsu konsultācija

Papildus atvieglojumi strādājošām grūtniecēm un sievietēm, kurām ir mazgadīgi bērni

● Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijs 1987. gada 9. decembrī izdeva dekrētu, ar kuru noteikti papildus atvieglojumi grūtniecēm un sievietēm, kurām ir mazgadīgi bērni.

Tagad nakts darbos nedrīkst iesaistīt grūtnieces, kā arī mātes, kurām ir bērni līdz divu gadu vecumam; viņas arī nedrīkst norīkot virsstundu darbā.

Latvijas PSR Darba likumu kodeksa 52. pants paredz iespēju strādāt nepilnu darba dienu vai nepilnu darba nedēļu (pēc vienošanās ar administrāciju). Ja šādu darba veidu līdz grūtniecei vai sievietei, kurai ir bērns vecumā līdz astoņiem gadiem, tad administrācijas pienākums ir šo lūgumu noteikti izpildīt. Samaksa par darbu šajos gadījumos ir proporcionāla nostrādātajam laikam vai arī atkarīga no izstrādes.

Darbs pēc nepilna darba laika noteikumiem nevar būt par pamatu nekādiem strādnieku un kalpotāju ikgadējā atvaļinājuma ilguma, darba stāža aprēķināša-

nas un citu darba tiesību ierobežojumiem.

Ja grūtnieci saskaņā ar medicīnisko atzinumu pārceļ vieglākā darbā vai arī viņai samazina izstrādes normas, tad viņai tomēr tiek saglabāta agrākā darba vidējā izpeļņa. Sievietes, kurām ir bērni līdz pusotra gada vecumam, pēc attiecīga lūguma pārceļ citā darbā, saglabājot agrākā darba vidējo izpeļņu, līdz bērns sasniedz pusotra gada vecumu.

Ja sieviete vēlas, viņa tagad bērna kopšanas atvaļinājuma laikā var strādāt nepilnu darba laiku vai arī veikt darbu mājās. Pie tam viņai tiek saglabātas tiesības saņemt attiecīgo pabalstu.

Darba likumi arī agrāk aizliedza atbrīvot no darba pēc administrācijas iniciatīvas grūtnieces (izņemot gadījumus, kad pilnīgi

likvidēja iestādi, uzņēmumu vai organizāciju — tad atbrīvošana notika, bet — obligāti iekārtojot darbā). Šī prasība saglabājusies. Taču ir papildinājums: grūtnieces un sievietes, kurām ir bērni līdz pusotra gada vecumam, administrācija obligāti iekārto darbā arī tajos gadījumos, kad viņas atlaistas pēc uz laiku noslēgta darba līguma izbeigšanās.

No 1987. gada 1. novembra slima bērna kopšanai drīkst izdot slimības lapu līdz 14 kalendāra dienām (ja bērns ir vecumā līdz 14 gadiem). No šīm 14 dienām simtprocentīgi tiek apmaksātas pirmās 7 dienas. Par nākamajām 7 dienām maksā tikai 50 procentu — neatkarīgi no nepātrauktā darba stāža un piederības arodbiedrībai. Vientuļām mātēm, atraitnēm un šķirtām sievietēm slima bērna kopšanai simtprocentīgi apmaksā pirmās 10 dienas, par nākamajām 4 dienām — 50 procentu samaksa.

I. PETROVA,
rajona prokurora vietiece

● Tiem, kuri apmeklē bibliotēkas

Piedāvā izdevniecība „Avots”

Klajā nāk V. I. Leņina Rakstu izlases 7. sējums, kur ievietoti darbi, kas tapuši no 1917. gada marta līdz oktobrim. Tas bija laikposms, kad bolševiku partija gatavojās Lielajai Oktobra sociālistiskajai revolūcijai. Sējuma nozīmīgākie darbi: «Vēstules no tālienes», «Proletariāta uzdevumi mūsu revolūcijā», «Valsts un revolūcija» u.c., kā arī Leņina vēstules, konferenču rezolūcijas un citi materiāli.

M. Gorbačovs grāmatā «Pārkaršana un jaunā domāšana mūsu valstij un visai pasaulei» analizē ar pārkaršanu saistītās problēmas, mūsu laika sarežģītību, atbildību un neatkarotību. Tas ir stāstījums par mūsu iecerēm, par to, kā mēs gatavojamies tās īstenot. Daudz uzmanības veltīts jaunajai politiskajai domāšanai, ārpolitikas filozofijai. Kas ir pārkaršana? Kāpēc tā vajadzīga, kāda ir tās būtība un nozīme? Ko tā noliedz un ko rada? Kā tā noris un kādas var būt sekas Padomju Savienībai un pasaules sabiedrībai?

Iznāk pazīstamā politiskā komentētāja Aleksandra Bovina grāmata «Parunāsim pēc būtības...». Tā ir saruna jautājumu un atbilžu formā par mieru un karu, atslābumu un konfrontāciju, atbrīvošanu un bruņošanās sacensību, par vēl daudzām pasaules politikas problēmām. A. Bovins uzsver, ka darbs īpaši paredzēts jaunajiem cilvēkiem, kuri tikai sāk apzināties dzīvi.

vēlas orientēties sarežģītajās lielajās un mazajās lietās, kas veido pasaules politiku un starptautiskās attiecības.

Tiem, kam tuva vēstures tēma un kurus saista stāsti par čekistu nemierpilno un noslēpumaino ikdienu, iesakām izlasīt J. Lapsas, N. Kokoreviča un L. Vāc zemnieka «Ugunsgrāmatu». Stāstījuma centrā Longins Avdjukevičs, cilvēks, kas savu mūžu veltījis mūsu republikai, gan piedaloties padomju varas atjaunošanā 1940. gadā, gan cīnoties partizānu vienībā Lielā Tēvijas kara laikā, gan vadot cīņu pret bandītismu pēckara posmā. Ilgus gadus viņš bija Latvijas PSR Drošības komitejas priekšsēdētājs.

Autori raksta: «...viss mūsu vēstījums galvenajās līnijās ir sterili attīrīts no azartiskas fantāzijas sārņiem, ceļot priekšā mūsu lasītājam patiesu vēsturisku notikumu koncentrātu, kas pierādāms ar dokumentiem un apliecināms ar aculiecinieku liecībām.»

Sērjā «Publicists un laiks» iekļauta žurnālista Arvida Brieža grāmata «Devītā viņa aicinājums».

«Devītais ir un paliek devītais — noslēpumains, bīstams un vilinošs... Meistarības virsotne. Spēka un varēšanas simbols. Tāds jau ir žurnālista publicista aicinājums — tiekties pēc meistarīgāk pateikta vārda, sabiedriskā nozīmīguma, pēc lasītāju atzinības. Vienmēr, visu mūžu.

It kā nesasniedzams mērķis, jo aiz meistarības taču nāk atkal jauna meistarība. Dialektiski. Lai kādi tavi griesti, aicinātajam simbolam jābūt. Man tas ir devītais vilnis», raksta pats autors.

Viņš dalās atmiņās par profesionālā darba gadiem, ļaujot ieskatīties vēsturē no pēckara posma līdz mūsdienām. A. Briedis darbojies dažādos preses izdevumos, strādājis Latvijas tirdzniecības flotē, daudz ceļojis. Uz redzēto un pārdzīvoto viņš pratis palūkoties gan nopietni un vērtējoši, gan ironiski un pat dzēlīgi.

A. Urāletis un H. Valks grāmatā «Elektroenerģija vakar, šodien, rīt» iepazīstina ar galveno enerģētikas nozari — elektroenerģētiku, kas nodrošina visas republikas tautas saimniecības elektrifikāciju. Uzzinām, kā tā radās un attīstījās. Kā raksturīgs piemērs minēta Daugavas elektrostacija kaskāde un citi objekti. Lielā uzmanība pievērsta energoresursu, racionālas izlietošanas jautājumiem un attīstības perspektīvām.

J. Pommers grāmatā «Kā ekonomēt automobiļa degvielu» aplūko konstrukcijas, ekspluatācijas un citus faktorus, kas ietekmē degvielas izlietojuma ekonomiskumu, analizē degvielas izlietojuma atkarību no dzinēja un auto konstruktīvajām īpatnībām.

R. RŪMNIECE

Redaktors V. PETROVS

Un tā mēs aizejam —
Tā pēkšņi un pavisam,
Bez ceļa atpakaļ,
Smilts klājas pāri visam.
(Z. Purvs)

Izsakām patiesu līdzjūtību tuviniekiem, LEONU BRAMANI izvadot smiltainē.

Kolhoza «Dzintars» kara un darba veterānu padome

Tēvs mūžu kā akmeni nolika
Aparāta tūruma malā,
Ar delnu sviedrus norausa
Un nopūtās... Darbs nu ir galā.
(Z. Purvs)

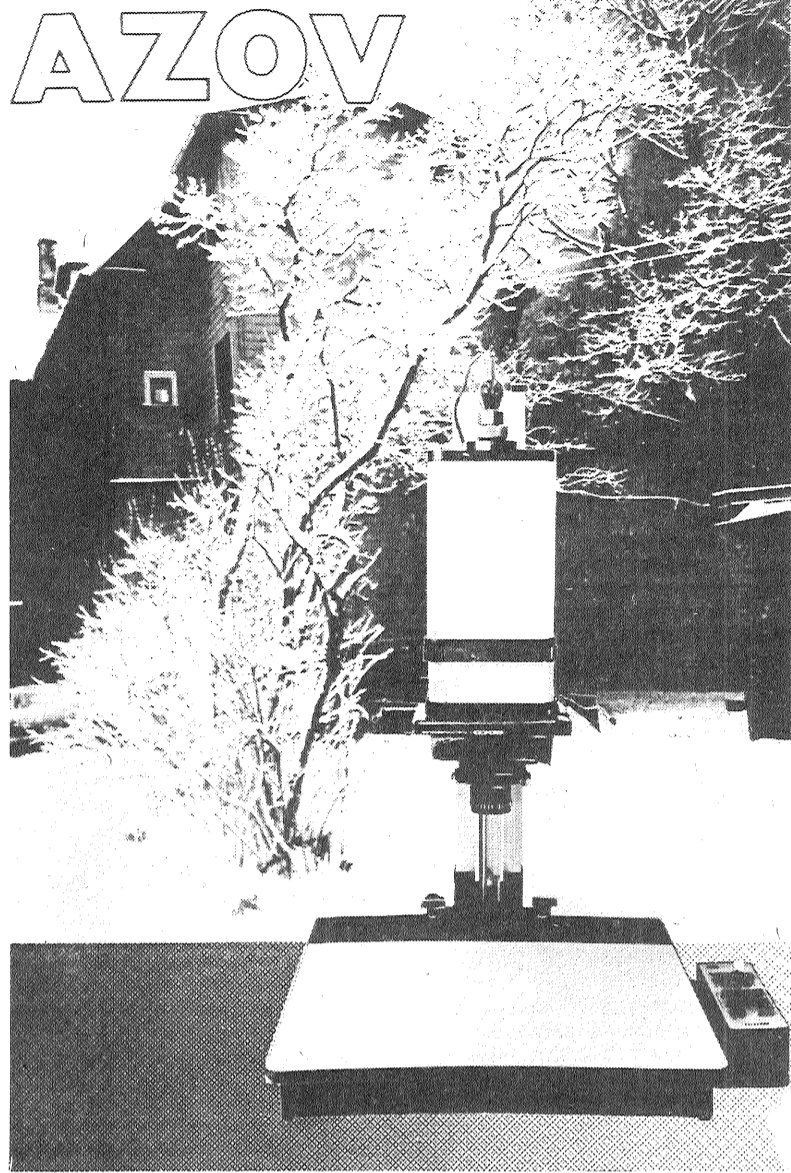
Esam kopā ar tuviniekiem lielā sāpju brīdī. LEONU BRAMANI smilšu kalnā izvadot.

Kolhoza «Dzintars» arodkomiteja

Gadi rit, riet saule, skrien vēji,
Viss beidzas nezīnot un spēji.
Kas aiziet, neatnāks vairs rīt.
Tik sirds zin, kāpēc asaras krīt.
(D. Avotiņa)

Dalām bēdu smagumu ar darbabiedru Juri, TEVU Leonu Bramani smiltainē izvadot.

Kolhoza «Dzintars» šoferu kolektīvs

«AZOV» — FOTOPALIELINĀTAJS PROFESIONĀLIEM.

Tam ir divi objektīvi kopšanai no 60x90 un 24x36 negatīviem, automātiskā fokusešanas ierīce, elektropievads, iebūvēts laika relejs, otra halogēna lampa, revolvergalva ar gaismas filtriem, ierīce perspektīvas kropļojumu labošanai.

CRKO «RASSVET»
LATVIJAS REKLĀMAS AĢENTŪRA

L. Paegles - Valsts Valmieras drāmas teātra viesizrādes 18. martā plkst. 19.00 Līvānu kultūras namā, 20. martā plkst. 19.00 Preiļu kultūras namā:

«KUR DZEGUZE LIGZDU VIJ...».

Bērniem līdz 16 gadiem un cilvēkiem ar vājiem nerviem izrādi skatīties nav ieteicams.

14. VEIKALA
ir pārdošanā:

kaļķis, cements, sausais apmetums, stiklabloki, grīdas dēļi, ruberoīds, monoperlīts, penopolistirols, šiferis, koksnes skaidu plāksnes, logu stikls, krīts, apmetuma skalīni, bērzu slotas, tapetes, cinkotais skārds, dzelzsbetona armēšanai periodiskais apaļdzelzs.

Griezties: Rēzeknē, Varoņu ielā 25. Telefons 33882.

PARDOD māju Līvānos. Padomju Armijas ielā 15. Izzaņas pa telefonu 52420.

Labu nakti, labu nakti
Vēlu savam tētiņam,
Lai viņam viegla guļa
Zem zaļām velēnām.
(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību Janīnai Miņinai sakarā ar TEVA nāvi.

Sanitāri epidemioloģiskās stacijas kolektīvs

Izsakām dziļu līdzjūtību pieredzīgajiem, Lielā Tēvijas kara dalībnieku LEONU BRAMANI pēdējā gaitā izvadot.

Rožkalnu ciema izpildkomiteja

Cik grūti ticēt, ka nekad vairs dzīvē
Mums neiznāks ar tevi parunāt,
Un tavu smaidu, vienkāršu un siltu,
Mums vajadzēs tik sirdīs saglabāt.
(G. Selga)

Dziļās sērās paziņojam, ka pēkšņā nāvē šī gada 3. martā no mums šķīries ilggadējais vadītājs, des loceklis, Lielā Tēvijas kara dalībnieks, nopelniem bagāts kolhoznieks, darba veterāns LEONS IZIDORA d. BRAMANIS. Izsakām dziļu līdzjūtību tuviniekiem.

Kolhoza «Dzintars» valde

Tēt, tu manā ceļā klusi
Pirmās uguntiņas dedzi,
Ko man dzīvē labu devi,
Nespēs kapu smiltīs segt.
(M. Bārbale)

Esam kopā lielajās bēdās ar Lilitu, TĒTI smiltajā izvadot.
4. klases skolēni un audzinātāja

Saņem, labā zemes māte,
Vienu sirmu māmuliņu.
Sasēd viņu silti, silti
Savām smilšu velēnām.
(T. dz.)

Skumju brīdī esam kopā ar Vitaliju Rudzātu, MATI smiltajā izvadot.

Līvānu iecirkņa apdrošināšanas inspekcijas kolektīvs

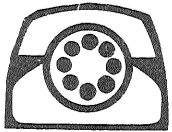
Rokas, kas milēja darbu,
gurušas,
Sirds, kas vēlēja labu,
atdusas.
(Z. Purvs)

Izsakām līdzjūtību pieredzīgajiem, ANTONU DAUKSTU smiltajā izvadot.

K. Marksa kolhoza arodkomiteja

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Leņina Karogs» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TALRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulju nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un ceļniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzzināšanas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 14 292 eks. (latv. val. 10 150 eks., krievu val. 4 142 eks.).
1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.
Laikraksts iespieds Latvijas PSR izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā 1.
Indekss 68169.
Pas. 441.